Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

34 024

Wijziging van de Postwet 2009 tot modernisering en flexibilisering van de universele postdienstverlening (modernisering UPD)

Nr. 32

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 oktober 2015

Tijdens het AO Post van 18 juni 2015 (Kamerstuk 34 024, nr. 30) heb ik toegezegd uw Kamer te informeren over de mogelijkheid en wenselijkheid van een postmobiel. Daarnaast heb ik toegezegd nader te bezien of een aanpassing van de postregelgeving aan de orde is met betrekking tot de aansprakelijkheid van aangetekende brieven. Met deze brief doe ik de toezeggingen gestand.

De Postmobiel

Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel ter modernisering van de Universele Postdienst (UPD) in de Tweede Kamer heeft het lid Graus (PVV) de suggestie gedaan voor een postmobiel met pinautomaat voor mensen in minder bevolkte gebieden. Ik heb toegezegd dit idee mee te nemen in periodieke overleggen met banken en postvervoerbedrijven en uw Kamer hierover te informeren.

Uit gesprekken met banken kwam naar voren dat diverse initiatieven worden ontplooid om pinautomaten in minder bevolkte gebieden rendabel aan te kunnen bieden. Eén van de banken gaf aan bezig te zijn met pilots voor geldautomaten in minder bevolkte gebieden, maar zette vraagtekens bij de haalbaarheid van een rijdende bus met pinautomaat aan boord. Om veiligheidsredenen zou de bus gepantserd moeten zijn en zou er gekwalificeerd personeel aanwezig moeten zijn. Dit zou het aanbieden van een rijdende pinautomaat relatief kostbaar maken. Een andere bank gaf aan dat er initiatieven zijn om geld thuis te bezorgen bij mensen die slecht ter been zijn of om andere redenen niet de mogelijkheid hebben om contant geld op te nemen.

Deze activiteiten worden nog niet vaak gecombineerd met postdiensten. De ondervraagde postvervoerbedrijven staan in beginsel wel positief tegenover dergelijke initiatieven, maar geven aan dat de uitvoerbaarheid

kst-34024-32
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2015

afhankelijk is van overige diensten die worden aangeboden in de bus. Daarbij werd de kanttekening geplaatst dat de klant vaak zelf wil bepalen wanneer hij of zij postdiensten afneemt. Dit strookt niet met de introductie van rijdende postkantoren waarbij diensten op bepaalde standplaatsen slechts op beperkte tijden beschikbaar zijn.

Een project waarbij meerdere diensten rijdend worden aangeboden is de Biblioservicebus in Zeeland, met daarin onder andere een pinautomaat, oplaadpunt voor OV-chipkaarten, boekenuitleenbalie en een postvestiging. Ik vind dat een goede ontwikkeling, omdat banken en postvervoerbedrijven hiermee proberen om hun diensten ook in minder bevolkte gebieden aanbieden. Daarbij moeten zij hun diensten wel rendabel kunnen aanbieden. Het initiatief voor het verder ontplooien van dergelijke activiteiten laat ik met vertrouwen over aan marktpartijen.

Aansprakelijkheid aangetekende brieven

Naar aanleiding van de behandeling van het wetsvoorstel ter modernisering van de UPD in de Tweede Kamer is een motie aangenomen van het lid Mei Li Vos (PvdA) over de aansprakelijkheid van aangetekende brieven (Kamerstuk 34 024, nr. 19). Per brief van 2 juni 2015 ben ik ingegaan op deze motie (Kamerstuk 34 024, nr. 28). Tijdens het AO Post van 18 juni 2015 deed het lid Mei Li Vos de aanvullende suggestie om het niet-bezorgen van een aangetekende brief open te stellen voor de normale regels rond aansprakelijkheid onder de onrechtmatige daad in het Burgerlijk Wetboek. Ik heb toegezegd te bezien of deze suggestie alsnog aanleiding geeft om de regels omtrent de aansprakelijkheid van aangetekende brieven aan te passen.

Met artikel 29 van de Postwet 2009 wordt afgeweken van het algemene aansprakelijkheidsregime uit het Burgerlijk Wetboek. De keuze voor een wettelijke beperking van de aansprakelijkheid voor de Universele Postdienst verlener is nodig om te voorkomen dat een dienst van maatschappelijk belang zoals de Universele Postdienst (UPD) als gevolg van onbeperkte aansprakelijkheid hoge kosten tot gevolg kan hebben. Met hoge kosten voor de UPD-verlener als gevolg van hoge aansprakelijkheidsclaims komt het belang van een betaalbare Universele Postdienst in het gedrang.

Daarnaast staat het de afzender altijd vrij om voor een andere vorm van postvervoer dan de UPD te kiezen (bijvoorbeeld via een eigen bezorger of koeriersdienst) of een aparte verzekering af te sluiten. Wanneer de afzender belang hecht aan een hogere vergoeding in het geval van fouten dan zijn daar dus mogelijkheden voor. Voor de ontvanger geldt als uitgangspunt dat de afzender het risico draag dat de post niet wordt bezorgd. Aangezien artikel 29 van de Postwet 2009 alleen regels stelt over aansprakelijkheid van de UPD-verlener, en niet over aansprakelijkheid van de afzender, kan de ontvanger veelal de afzender aansprakelijk stellen op grond van de algemene aansprakelijkheidsregels.

Tot slot begrijp ik van PostNL dat in de praktijk heel weinig aangetekende stukken zoek raken. In dat licht en gelet op het belang van een betaalbaar aangetekend product binnen de UPD en de beschikbare alternatieven zie ik geen aanleiding tot het openstellen van de algemene aansprakelijkheidsregels uit het Burgerlijk Wetboek voor de UPD.

De Minister van Economische Zaken,
H.G.J. Kamp